

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Tiesāšanās Procedūras](#) > [Civillietas](#) > [Tiesas Spriedumu Atzīšana Un Izpilde](#) > [Kā Panākt Tiesas Nolēmuma Izpildi](#) > [Italy](#)

Kā panākt tiesas nolēmuma izpildi

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Ko civillietās un krimināllietās izprot ar sprieduma izpildi?

Izpilde ir tiesas spriedumu un citu izpildes rīkojumu (parādsaistību dokumenti, publiski akti [*atti publici*] un apliecināti privāti akti par konkrētiem pakalpojumiem) izpilde. Šajā posmā (kurā joprojām notiek tiesvedība), var iesaistīt likuma un kārtības spēkus, ja parādnieki brīvprātīgi nepilda savas saistības.

2 Kura iestāde vai iestādes ir kompetentas izpildes jomā?

Par izpildi ir atbildīgas vispārējās jurisdikcijas tiesas. Pieteikumu par izpildes atteikumu, kas minēts 47. panta 1. punktā Regulā (ES) Nr. 1215/2012 (regula "Brisele I" (pārstrādāta)), arī iesniedz vispārējās jurisdikcijas tiesā.

Lai izpildītu vispārējās jurisdikcijas tiesas spriedumu, ja parādnieks ir valsts iestāde, kreditors var celt īpašu prasību apgabaltiesā (*Giudizio di ottemperanza* [izpildes procedūra] – Administratīvā procesa kodeksa 112. un nākamie panti). Šī procedūra nav obligāta. Tā ir alternatīva tiešai izpildei, ko veic vispārējās jurisdikcijas tiesa, un atšķirībā no vispārējās jurisdikcijas tiesas sprieduma izpildes šīs procedūras piemērošanas nosacījums ir spriedums, kas ir kļuvis galīgs. Turpmāk sniegtā informācija attiecas uz parasto izpildes procedūru.

3 Kādi ir priekšnoteikumi, lai lēmums (nolēmums) būtu izpildāms?

Izpildes procesa uzsākšanai ir nepieciešams un pietiek ar izpildes rīkojuma esību. Parasti izpildes rīkojumi ir paredzēti likumā saskaņā ar Civilprocesa likuma 474. pantu, un tiem ir divi veidi: tiesas rīkojumi un ārpus tiesas rīkojumi. Tiesas rīkojumi ietver spriedumus, aktus un lēmumus, kurus tiesvedības laikā vai beigās izdod tiesa. Ārpus tiesas rīkojumi ietver parādsaistību dokumentus, publiskus aktus un apliecinātus privātus aktus, ko puses sagatavojušas bez tiesas iesaistes.

3.1 Procesuālā kārtība

Pirms izpildes uzsākšanas kreditoram ir jāpaziņo parādniekam par izpildes rīkojumu un jāizsniedz viņam izpildraksts (*precetto*), kas ir rīkojums parādniekam izpildīt rīkojumu vismaz 10 dienu laikā, kā arī brīdinājums, ka, to neizpildot, tiks veikta izpilde saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 480. pantu.

Izpildi var sākt tikai pēc minētā termiņa, ja vien tiesas priekšsēdētājs neatliekamības gadījumā neatļauj tūlītēju izpildi (Civilprocesa kodeksa 482. pants).

Civilprocesa kodeksa 480. pants reglamentē šādu izpildrakstu saturu, kuros kreditoram ir jānorāda adrese pašvaldībā, kurā atrodas tiesa, kurai ir jurisdikcija attiecībā uz izpildi. Ja šāda adrese netiek norādīta, izpildraksta pārsūdzības tiek iesniegtas tiesā, kurā rīkojums izsniegts, un paziņojumi kreditoram tiek izsniegti tās pašas tiesas lietveža birojā.

Tiklīdz šīs formalitātes ir pabeigtas, izpildes process var sākties. Itālijā ir triju veidu izpildes procedūras.

1) Apķīlāšana, kas ietver parādnieka aktīvu vai nesamaksāto prasījumu apķīlāšanu un pārdošanu vai sadali, lai iegūtu naudu, kas vajadzīga, lai samaksātu kreditoram. Apķīlāšanu veic tiesu izpildītājs, uzrādot izsniegto izpildu rīkojumu un izpildrakstu, un apķīlāšana jāveic 90 dienu laikā no izpildraksta izsniegšanas dienas, bet ne pirms tajā noteiktā termiņa; ja tas netiek izdarīts, izpildraksts zaudē spēku (481. pants). Šajā posmā ir nepieciešama juridiskā pārstāvība.

Apķīlāšanas rīkojums liedz parādniekam aizsargāt apķīlātos aktīvus un prasījumus pret pieprasīto kredīta garantiju. Tas zaudē spēku, ja par izpildi atbildīgā tiesa 45 dienu laikā pēc tā izdošanas nepieprasa sadali vai pārdošanu.

2) Pienākums nodot noteiktus aktīvus (*esecuzione per consegna e rilascio*), kas paredz, ka tiesu izpildītājs vai nu nodod kreditoram konkrētu kustamo īpašumu, uz kuru viņam ir tiesības, vai arī izliek parādnieku no nekustamā īpašuma.

3) Lai izpildītu pienākumu rīkoties vai pienākumu atturēties no rīcības (*esecuzione degli obblighi di fare e di non fare*), ir jāiesniedz pārsūdzība izpildes tiesā, kas nosaka, kā saistības jāizpilda, un uz parādnieka rēķina ieceļ tiesu izpildītāju un par saistību izpildi atbildīgās personas (piemēram, būvniecības uzņēmumu).

Izpildes mērķis ir ar policijas palīdzību nodrošināt neizpildīto saistību izpildi. To var izmantot gan finanšu parādiem, gan pienākumiem nodot kustamo īpašumu vai atbrīvot nekustamo īpašumu, gan attiecībā uz pienākumu rīkoties vai pienākumu atturēties no rīcības.

Turklāt Civilprocesa kodeksa 614.a pants Jauj tiesai, kas izdod spriedumu, kurš nav saistīts ar naudas līdzekļiem, iekasēt no kreditora maksu par jebkādiem pārkāpumiem, neievērošanu vai kavēšanos rīkojuma izpildē. Šo līdzekli var piemērot arī tiesa, kas ir atbildīga par izpildi, pēc tam, kad ir izsniegts izpildraksts.

3.2 Galvenie noteikumi

Obligāts un pietiekams nosacījums izpildes uzsākšanai ir rīcībā esošs izpildes rīkojums, kurā noteikta prasība, kas ir "noteikta, par fiksētu summu un maksājama" (*certo, liquido ed esigibile*) (474. pants). "Noteiktības" pakāpe atšķiras atkarībā no izpildes rīkojuma būtības: lai spriedumus izpildītu, tiem nav jābūt galīgiem, jo pirmās instances spriedums ir provizorisks līdz brīdim, kad to atceļ apelācijas tiesa. "Fiksēta summa" nozīmē, ka summa ir aprēķināta (vai var tikt aprēķināta), nevis noteikta pēc saviem ieskatiem. "Maksājama" nozīmē, ka summa ir kavēta un uz to neattiecas atlikšanas noteikumi.

4 Izpildu darbību raksturs un mērķis

Procedūras gaitā tiesa, kas īsteno izpildi, veic dažāda veida pasākumus, parasti izdodot rīkojumus (*ordinanze*). To amplitūda ir no pasākumiem, kas nepieciešami, lai paredzētu noteikumus atbilstīgai tiesvedības norisei, līdz pasākumiem, ar kuriem nodod lietošanas tiesības, piemēram, dekrēts (*decreto*), ar ko arestēto īpašumu nodod personai, kura to iegādājusies izsolē vai solījusi visvairāk.

4.1 Kāda veida manta var tikt pakļauta izpildu darbībām?

Piespiedu atsavināšanu var piemērot šādiem aktīviem: a) kustamam īpašumam, b) nekustamam īpašumam, c) parādnieka prasījumiem un kustamam īpašumam, kas atrodas trešās personas telpās, d) kapitāla daļām uzņēmumos.

Izpildi var piemērot arī pienākumiem nodot kustamo īpašumu un atbrīvot nekustamo īpašumu, kā arī pienākumiem rīkoties vai pienākumiem atturēties no rīcības.

4.2 Kādas ir izpildu darbību sekas?

Izpilde attiecībā uz naudas summām sākas ar apķīlāšanas rīkojumu, kas nozīmē, ka parādniekam, pret kuru tiek prasīta izpilde, nav pieejami apķīlātie aktīvi. Tas nozīmē, ka visas oficiālās procedūras un dokumenti saistībā ar šīs naudas pārskaitīšanu nav spēkā, un tos nevar izmantot, lai novērstu izpildi.

4.3 Kāds ir izpildu darbību saistošais raksturs?

Tie ir izpildes pasākumi ar mērķi apmierināt prasījumus, tādēļ tos nevar izmantot kā pierādījumus izmeklēšanā.

5 Vai pastāv iespēja pārsūdzēt lēmumu, ar kuru izpildu darbību veikšana tika atļauta?

Saskaņā ar tiesību sistēmu parādniekam (un/vai trešajām personām, kurām piemēro izpildi) ir atļauts pārsūdzēt aktus un lēmumus, kas saistīti ar izpildes procedūrām. Ir iespējams pārsūdzēt divu dažādu veidu nolēmumus:

- izpildes pārsūdzība (*opposizione all'esecuzione*) (Civilprocesa kodeksa 615. un 616. pants), kurā tiek apstrīdētas tiesības īstenot izpildi (t. i., kreditora tiesības īstenot izpildi vai apķīlāt noteiktus aktīvus);
- izpildes aktu pārsūdzība (*opposizione agli atti esecutivi*) (Civilprocesa likuma 617. un 618. pants), kurā tiek apstrīdētas procesuālās kļūdas (t. i., ar izpildes procesu saistīto dokumentu likumība).

Izpildes vai izpildes aktu pārsūdzība, kas iesniegta pirms izpildes sākuma, tiek definēta kā pārsūdzība pret izpildrakstu (*opposizioni a precetto*), jo tā ir ierosināta, atbildot uz dokumentu, ar kuru iepriekš paziņots par izpildi: pārsūdzība ir vērsta pret izpildrakstu, iesniedzot prasību tiesā, kurai ir jurisdikcija attiecīgajā lietā vai attiecībā uz prasījuma apmēru un vietu, ņemot vērā kodeksa vispārīgos nosacījumus.

Ja izpilde jau ir sākusies vai jau ir izsniegts apķīlāšanas rīkojums, izpildes vai izpildes aktu pārsūdzība tiek veikta, iesniedzot īpašu pārsūdzību tiesā, kas īsteno izpildi. Tiesa var izdot rīkojumu apturēt izpildi līdz brīdim, kad tiek pieņemts lēmums par pārsūdzību, lai gan šāda apturēšana nav automātiska.

Tāpat kā visus pirmās instances spriedumus, apelācijas instances spriedumu var pārsūdzēt.

Trešās personas, kuras apgalvo, ka tām ir lietu tiesības attiecībā uz apķīlāto īpašumu, var iesniegt pārsūdzību tiesā, kas īsteno izpildi, kamēr īpašums nav pārdots vai nodots.

Attiecīgās tiesību normas ir izklāstītas Civilprocesa kodeksa 615., 616., 617., 618. un 619. pantā.

6 Vai uz izpildi attiecas ierobežojumi, jo īpaši saistībā ar parādnieka aizsardzību vai termiņiem?

Papildus priekšmetiem, kas saskaņā ar īpašiem tiesību aktiem un Civilprocesa kodeksa 514. pantu ir atzīti par neapķīlājamiem, nevar apķīlāt arī šādus priekšmetus:

1) svēti objekti un priekšmeti, ko izmanto reliģijas praktizēšanā;

2) laulību gredzeni, apgērbs, mājsaimniecības veļa, gultas, ēdamgaldi un krēsli, skapji, kumodes, ledusskapji, gāzes vai elektriskās plītis un krāsnis, veļasmašīnas, mājsaimniecības un virtuves piederumi un mēbeles to glabāšanai tādā apmērā, kas nepieciešams parādnieka un viņa mājsaimniecības vajadzībām; to vidū nav mēbeles ar augstu vērtību (izņemot gultas), tostarp vērtīgi antīkie priekšmeti un priekšmeti ar pierādītu māksliniecisku vērtību;

3) pārtika un degviela, kas nepieciešama parādnieka un citu iepriekšējā punktā minētu personu iztikai vienam mēnesim;

to vidū nav mēbeles ar augstu vērtību (izņemot gultas), tostarp vērtīgi antīkie priekšmeti un priekšmeti ar pierādītu māksliniecisku vērtību;

Nevar apķīlāt ieročus un citus priekšmetus, kas parādniekam ir jāpatur, lai pildītu civildienesta pienākumus, goda zīmes, vēstules, dokumentus un citus ģimenes dokumentus, kā arī manuskriptus, izņemot gadījumus, kad tie ir daļa no kolekcijas.

Ar likumu ir noteikts, ka neapķīlājami cita starpā ir arī šādi aktīvi: valstij piederošs īpašums, nenododami aktīvi, kas pieder valstij vai citai valsts struktūrai, īpašums, kam piemēro laulāto mantiskās attiecības, reliģisku iestāžu īpašums un reliģiskas ēkas.

Saskaņā ar Civilprocesa kodeksa 671. pantu par parādnieka prasījumiem pret trešām personām nevar apķīlāt:

- a) uzturēšanas maksājumus, izņemot gadījumus, kad tas tiek darīts uzturēšanas nolūkā, taču tikai ar tiesas priekšsēdētāja vai tā deleģēta tiesneša atļauju un tikai attiecībā uz daļu, kas nosakāma ar dekrētu;
- b) labdarības vai iztikas pabalstus personām, kuras klasificētas kā nabadzīgas, un maksājumus par maternitātes, slimības un bērnu izmaksām no apdrošināšanas fondiem, sociālās apdrošināšanas iestādēm un labdarības iestādēm;
- c) privātpersonām izmaksājamas summas algas vai citu maksājumu veidā saistībā ar darba attiecībām, tostarp par atlaišanu, var apķīlāt, lai segtu uzturēšanas maksājumus tādā apmērā, kādu atļauj tiesas priekšsēdētājs vai tā deleģēts tiesnesis; attiecībā uz citiem ienākumu veidiem var apķīlāt līdz piektdajai no šīm summām; vienlaicīgu apķīlāšanu saistībā ar iepriekš aprakstīto vairāku prasību pamatojumu nevar piemērot vairāk kā pusei no šīm summām;
- d) mūža renti, ja tā ir piešķirta bez maksas un ja ir spēkā noteikums, ka summu, kas vajadzīga kreditora pamatvajadzību apmierināšanai, nevajadzētu apķīlāt;
- e) summas, ko apdrošinātājs maksā apdrošinājumaņēmējam vai apdrošināšanas saņēmējam, kurām attiecībā uz izmaksātajām prēmijām piemēro nosacījumus par tādu aktu pārskatīšanu, kas kaitē kreditoriem, un dāvanu samērošanu, ieturēšanu un samazināšanu;
- f) summas, kas maksājamas kā pensijas, pabalsti, kas kalpo kā pensijas, vai citi pensiju pabalsti, nevar apķīlāt tādā apmērā, kas atbilst divkārtīgai mēneša sociālā pabalsta maksimālajai summai, un minimālā aizsargātā summa ir 1000 EUR; daļu, kas pārsniedz minēto summu, var apķīlāt, ievērojot c) apakšpunktā noteiktos ierobežojumus;
- g) īpašus labklājības un palīdzības fondus (tostarp no iemaksām neatkarīgus fondus), ko izveidojis uzņēmuma īpašnieks, pamatojoties uz uzņēmuma īpašnieka vai darbinieku kreditoru veiktajiem maksājumiem.

Parādnieka vārdā kreditējot uz bankas vai pasta kontu maksājamās summas algu un citu maksājumu veidā saistībā ar nodarbinātību vai darbu, tostarp par atlaišanu un pensijām, un pabalstus, kas uzskatāmi par pensijām, vai citus pensionēšanās pabalstus, tās var apķīlāt tādā apmērā, kas trīskārt pārsniedz sociālo pabalstu; ja konts ir kreditēts apķīlāšanas dienā vai pēc tās, šādas summas var apķīlāt saskaņā ar iepriekš aprakstītajiem un īpašos tiesību aktos noteiktiem ierobežojumiem.

Parādniekam ir tiesības pierādīt, ka īpašums vai prasījums ir atbrīvots no apķīlāšanas, pārsūdzot izpildi (Civilprocesa kodeksa 615. pants).

Izpildi nevar turpināt, ja ir pilnībā pagājis prasības noilguma periods. Noilguma periods parasti ir 10 gadi, bet tas var atšķirties atkarībā no attiecīgajām tiesībām (piemēram, noilguma termiņš ārpuslīgumiskā kaitējuma atlīdzināšanai ir pieci gadi). Likumā ir noteikti arī atšķirīgi noilguma termiņi atkarībā no tā, kāda veida tiesību akts pierāda prasījumu, uz kura pamata tiek veikta izpilde. Piemēram, noilguma periods prasījumam, kas noteikts ar tiesas spriedumu, ir 10 gadi, lai arī likumā šāda veida prasījumam ir noteikts īsāks noilguma periods.

Pēc kreditora lūguma tās tiesas priekšsēdētājs, kuras jurisdikcijā ir parādnieka dzīvesvieta, domicils, mājoklis vai juridiskā adrese, var atļaut apķīlājamo aktīvu meklēšanu veikt elektroniski (Civilprocesa kodeksa 492.a pants). Tas nozīmē, ka tiesu izpildītājs var meklēt parādnieka aktīvus un prasījumus, izmantojot nodokļu registru un valsts iestāžu datubāzes. Gadījumos, kad ir apķīlāts kustamais īpašums, ir ieviesti arī maksājumu veidi pa daļām, lai segtu apķīlāšanas vērtību (*conversione del pignoramento*).

Saite uz Itālijas Procesuālo

kodeksu: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:regio.decreto:1940-10-28;1443>

Šī lapa ir daļa no tīmekļvietnes [Tava Eiropa](#).

Mēs labprāt uzzinātu jūsu [atsauksmes](#) par sniegtās informācijas lietderību.

■ Lapa atjaunināta: 03/02/2025

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.